

חינוך קטנים במצוות ברכות (מח.), ומעניינה דמועדי תשרי

גמרא סוכה (סוף ב:), "סוכה שהיא גבוהה ...", עד
"בשלמא ..." – בצרייתא זו, השתדלו התנאים להכריע את
המחלוקת במתני'.

רישב"א סוכה (ב: ד"ה א"ר יהודה)

גמרא סוכה (מו:), "א"ר זירא לא ליקני ... שאינו
שלו"

הגהות אשר"י [על הרא"ש] שם (פרק ד סי' ו),
"ופירש רבינו ..."

- צמה נחלקו הריטב"א והגהות אשר"י?
- איך קשורים התירוטים הצאים אל סוגיין?

ג - עוד במחלוקת המסתעפת מדברי רבינו

משנה ראש השנה (כט.) בסופה, "חרש שוטה ..."

צגמרא ברכות (מח.) הנ"ל (= "הנזכר למעלה") –

רש"י שם (מח.), ובפרט ד"ה עד שיאכל

תוס' שם (מח. – מח: ד"ה עד)

[תוס' לעיל טו. ד"ה ורבי] – צדפי הצקאות שכנר למדנו!

ד - עוד במחלוקת המסתעפת מדברי ר' אליעזר ממיץ

מלכד הריטב"א והגהות אשר"י, עיין עוד צמקורות הצאים:

[גמרא חגיגה (ו.), "בעי רבי שמעון ... " עד הנקודתיים",
וברש"י (ד"ה קטן מיבעיא), וע"ע בתוס' שם]

שו"ע אורח חיים (סי' תרנ"ז)

ט"ז (שם)

מגן אברהם (סי' תרנ"ח ס"ק ח')

- צמה שכחצ ה"ט"ז שהקטן צריך לולצ לעצמו רק משוס הלל,
איך הוא חולק על המג"א?
- איך זה קשור נמי למחלוקת הריטב"א והראב"ן

א

נתחיל צעמוד (כ:): שכנר עמדנו עליו צמקלת – אזל כעת נמשיך
אל הקטע הצא צצאותו עמוד, ציחד עם סיפור הלכתי מפרק ז'
צצמכילתין –

גמרא ברכות (מח.) "ינאי מלכא ... כזית דגן"

גמרא ברכות (כ:), "אמר ליה רבינא לרבא ...
ומפיק דרבנן"

נשוצ לעיין צאלו אחרי אשר נחור קלת צ"מסכתות של חודש
תשרי".

ב

ענין חינוך נזכר כנר צכמה משניות, וציניהם –

משנה סוכה (מב.) בסופה, "קטן ..."

גמרא התם, "ת"ר ... פסוק ראשון"

משנה יומא (פב.), "התינוקות ..."

גמרא יבמות (ריש קיד.), "קטן ... להפרישו" – רק
שורה א'

- מה תמוה צגמרא זו?

תוס' ישנים יומא (פב. ד"ה בן), "וא"ת הא
דאמרינן ... אין נוהרין להפרישו"

- מה הקשו צתוס' ישנים?
- מה הם צ' התירוטים?
- מה נחחדש צכל א' משני התירוטים?

משנה סוכה (ב.) – רק לסקור (skim), ולא לעיין.

- מה הם ד' הדינים צצמתני' איזה מוטל צמחלוקת?

חידושי הריטב"א סוכה (3):

אמר רבי יהודה מעשה בהילני וכו' עד כל מעשיה לא היתה עושה אלא ע"פ חכמים. מהא שמעינן דקטן שמחנכין אותו במצות [צריך] לעשות לו מצוה בהכשר גמור כגדול דהא מייתנין ראייה בשמעתין מסוכה של הילני משום דלא סגי' דליכא בבניה חד שהגיע לחינוך דבעי סוכה מעלייתא ... והוצרכתי לכתוב זה לפי שראיתי חכמים טועים בזה.

הגהות אשר"י סוכה (פרק ד' סי' ו')

ופירש רבינו אליעזר בר נתן שאם תופס עם התינוק כיון שלא יצא מידו לגמרי שפיר דמי ובקיא הדעת מחזירין אותו למקומו והתינוקות מעצמם נוטלין אותו ומברכין עליו. מא"ו:

שו"ע אורח חיים (סימן תרנ"ז)

קטן היודע לנענע לולב כדינו, אביו חייב לקנות לו לולב כדי לחנכו במצוות.

ט"ז (סס)

חייב לקנות לו לולב. - רש"ל כ' ע"ז ול"נ דהא בהדיא שנינו חייב בלולב ולא נא' שם שצריך לקנו' לו לולב כמ"ש גבי תפילין היודע לשמור תפילין אביו לוקח לו תפילין וכן למקצת גאונים גבי ציצית גורסין אביו לוקח לו ציצית אבל בלולב תנן חייב בלולב והטעם פשוט שא"צ לקנות לו לולב בפ"ע כי לאח' שיצא בו אביו יתננו לבנו לברך עליו משא"כ תפילין עכ"ל. ואיני יודע מה קשיא ליה דזה מיירי ממי שידו משגת לקנות לבנו לולב א' יעשה כן כדי שגם בנו יכול לברך בשע' שהצבור אומרים הלל שזהו יותר טוב ממה שיברך אח"כ

מגן אברהם (סימן תרנ"ח ס"ק ח')

לקטן - אם אמר לקטן יהא שלך עד שתצא בו הקטן לא יצא ... (הרא"ש):